

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Den uartige Dreng

Citation: Andersen, H. C.: "Den uartige Dreng", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. I kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr01val-shoot-workid64209/facsimile.pdf> (tilgået 06. december 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. I kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Den uartige Dreng.

Der var engang en gammel Digter, saadan en rigtig god gammel Digter. En Aften, han sad hjemme, blev det et forskrækkeligt ondt Veir udenfor; Regnen skyllede ned, men den gamle Digter sad luunt og godt ved sin Kakkelovn, hvor Ilden brændte og Æblerne snurrede.

»Der bliver da ikke en tør Traad paa de Stakler, som ere ude i det Veir!« sagde han, for han var saadan en god Digter.

»O, luk mig op! jeg fryser og er saa vaad!« raabte et lille Barn udenfor. Det gråd og bankede paa Døren, medens Regnen skyllede ned og Blæsten ruskede i alle Vinduer.

»Din lille Stakkel!« sagde den gamle Digter, og gik hen at lukke Døren op. Der stod en lille Dreng; han var ganske nøgen og Vandet drev af hans lange gule Haar. Han rystede af Kulde, var han ikke kommet ind, havde han vist maattet dø i det onde Veir.

»Din lille Stakkel!« sagde den gamle Digter og tog ham ved Haanden. »Kom Du til mig, saa skal jeg nok faae Dig varmet! Viin og et Æble skal Du faae, for Du er en deilig Dreng!«

Det var han ogsaa. Hans Øine saae ud som to klare Stjerner, og skjøndt Vandet flød ned af hans gule Haar, krøllede det sig dog saa smukt. Han saae ud, som et lille Englebarn, men var saa bleg af Kulde og rystede over sin hele Krop. I Haanden havde han en deilig Flitsbue, men den var ganske forsvundet af

m Coll. 36,4* 1:6. 2 bl. udhaet.

A EB 2-35 s. 26-32 (Bibl. 27A). A¹ BB 2-43.

B EP-69 s. 130-99 m. 9 III. B² EP-54.

C SS 19-55 s. 249-56.

D EHP 1-62 s. 64-67 m. 2 III.

[1 uartige Dreng] ordene er i m skrevet *hænder ordene* slemme Anor. 15 kommet] kommen D. 17 Din] Du D (men lin. 18 Din D). 21 af] ad B.

Regnen; alle Couleurerne paa de smukke Pile løbe ud i hinanden af det vaade Veir.

Den gamle Digter satte sig ved Kakkelovnen, tog den lille Dreng paa sit Skjød, vred Vædet af hans Haar, varmede hans Hænder i sine, og kogte sød Viin til ham; saa kom han sig, fik røde Kinder, sprang ned paa Gulvet, og dansede rundt om den gamle Digter.

[31] »Du er en lystig Dreng!« sagde den Gamle. »Hvad hedder Du?«

40 »Jeg hedder *Amor*!« svarede han, »kjender Du mig ikke? Der ligger min Flitsbue! den skyder jeg med, kan Du troe! See, nu bliver Veiret godt udenfor; Maanen skinner!«

»Men Din Flitsbue er fordærvet!« sagde den gamle Digter.

»Det var slemt!« sagde den lille Dreng, tog den op og saae paa den. »O, den er ganske tør, har slet ikke lidt nogen Skade! Strængen sidder ganske stram! nu skal jeg prøve den!« saa spændte han den, lagde en Piiil paa, sigtede og skjød den gode gamle Digter lige ind i Hjertet: »Kan Du nu see, at min Flitsbue ikke var fordærvet!« sagde han, loe ganske høit og løb sin 25 Vei. Den uartige Dreng! saaledes at skyde paa den gamle Digter, der havde lukket ham ind i den varme Stue, været saa god mod ham og givet ham den deilige Viin og det bedste Æble.

[32] Den gode Digter laae paa Gulvet og græd, han var virkelig skudt lige ind i Hjertet, og saa sagde han: fy! hvor den *Amor* 25 er en uartig Dreng! det skal jeg fortælle til alle gode Børn, at de kunne tage sig iagt, og aldrig lege med ham, for han gjør dem Fortræd!«

Alle de gode Børn, Piger og Dreng, han fortalte det til, toge sig saadan iagt for den slemme *Amor*, men han narrede dem 30 alligevel, for han er saa uspeuleret! Naar Studenterne gaac fra Forelæsninger, saa løber han ved Siden af dem, med en Bog under Armen og en sort Kjole paa. De kunne slet ikke kjende ham, og saa tage de ham under Armen og troe, det er ogsaa en Student, men saa stikker han dem Pilen ind i Brystet. Naar 35 Pigerne gaac fra Præsten, og naar de staae paa Kirkegulvet, saa er han ogsaa efter dem. Ja, han er alle Tider efter Folk! Han sidder i den store Lysekroner paa Theatret og brænder i lys Lue, saa Folk troe, det er en Lampe, men de mærke siden noget

[33] andet. Han løber i Kongenshave og paa Volden! ja, han har

1 løbe] løb B². - hinanden] hverandre D. 44 Det] Der fejl A², Det B. 45 ganske] allerede D. 36 gaac] herfra har m. singulariformer af alle verber. 39 Kongenshave] Kongens Have C.

engang skudt Din Fader og Moder lige ind i Hjertet! Spørg dem kun ad, saa skal Du høre, hvad de sige. Ja, det er en slem Dreng, den *Amor*, ham skal Du aldrig have noget med at gjøre! han er efter alle Folk. Tænk engang, han skjød endogsaa en Pii! paa gamle Bedstemoder, men det er længe siden, det er s gaact over; men saadan noget glemmer hun aldrig. Fy, den slemme *Amor*! Men nu kjender Du ham! veed, hvad han er for en uartig Dreng!

6 over] over igjen m. 7 ham] ham og A², ham B.